

violivid, tähvilised ning tömmud olimad meie selleaegi ehte tädide silma eest alles tulenisu vēnes. Nende olemis oli palju libitabasem ja "prostoom" fui meie oma.

Läksivad pääwod ja nādalad mõõda, tädi poleid lõiwad veel roblem lahvatama ja tollatama fui muidugi ju, oga tarilafrad olimad taga fa aega saanud nurmedel lüpseda ja timuti wäljad lõstellastvad aina neist libisait raimedest.

Seal juhiks wana hea tädi übel pühopäewal lärisust tulles, lauluraoamat ilusste rätiku fissi määratud kaendlaas, mõõda pölluveenart otsekohesemat teed loju tulema. Ta oli alles üöna sügavas mõites õpetaja sõnade üle, need olimad just lastekasvatamise sobta fainud ja manemaid läksinud halduse ja armuga ning mitte issa taristuse ja hirmuga oma wäikesteid kasvatada. Tädi meel oli lärisus hoopis turvalis saanud, sest ta lõusis kõbe nende sõnade juures isa liiglate valjus wäikese tasase Matsi roosta filme ette; maevalt jõudis ta oma turbduse piisaraid togast hoida, ta ei töötinud ju näädata, et õpetaja sõnad fa tema fui wana tüdrulu sobta mõjustvad, mis oleksivad teised kula inimesed üteinud. Aga südame turbdus oli seda suurem, mida wäbem ta teda piisaratega tehtis õra pesta, ning eit oli nii liigutatud, et enam ei lannatanud palvemajasse teistega ligi minua. Mõnda sis sammas ta üksinda veenori mõõda loju poole ja siin feil wäija peal ietus ta reendra läri peale ning nuttis õige baletoste oma eite. Kui ju nutt wäikis ja ta robulissemals jäi, wölliis ta nõuufs edespidi veel hoolitamalt Matsi eest muretseda ning lõigiti temale truuwits ja halatatajaks ning armastojaks emaks olla. Jätslegi tungis une wäega Matsi püstilugu talle pähä ja otsides waatas ta üle nurme, kas fütagilitsi riimati õiget püsti wärwi ei soa. Juhitus just nurm ta ees ja selja taga tollased tarilafrad täis olema, nii et terwe wälli fui tollane wäiv wdi palas, füs teised sinised ja walged nurmelilled lärisaks seos olimad, ühfedte pääwa walgel sätas. Wana eide siin läks torraga märgjalt läitima, nina ots lõusis wäija maad förgemasse, siu lärisus enese nii launilt prunil, fui seisaks wana tädi praegu noore tuttarlapse eos ja haffaks ema peinule siud

andma. Matsile aja pärast nähti sun ümber fa õige mabe ja rõõmus naerukõru ning aegamõõda läkiti terwel lahvatud ja suimatud nāul nii önnis wäifne naeratamine, fui feda ainult önnelise ema silmas näha wöib, kes vraegu oma armasma pojukesele uued ilu riided selga pannud ning nüüd pojaga loos rõõmuüsteb.

"Kuda oleks lugu fui ma Matsile lõlased püsfid teeks," üles tädi pool habelikuli ning veel nogu rõõmu pärast üheeneses kohileedes; waimu siimaga oga nägi ta juba, kuda Mats, lõlased püsfid jalas, milja soorma oisas iotus ning ühfedte linna sõitis. Jäb, tollane wärw see pidi jäema ja soama, ja sels polnud mund uoja fui tarilafraid forjata, suivatada ja wärwisecta.

Wana eide sammas lähwasiwad aina soju poole minnes. rõõmus meel, et forra raskest kohlemisest ja mõlemisest lahti saanud tegi ta jalad nii kergels, et mõniford läies aina nogu tanisja hollasimad lõöma. Teised külainimesed panid üähele, et Saare Ellu nii sõbinal kabinal loju mäslas, nagu ajals leegi teda taga. Ma kentjal üleaja mees Maarmo Roarel, les ju mõne aja lekk oli ning vraegu, fui Ellu mõõda kula tänawat loju poole leisis, parajadte rõõtsalisse oma õuemärawa nojal seisid ning tellega Ellu mõniled mõõda minnes üöna heal meelev mõne sõna kula, juttu wëstis, ei saanud veel hästi hündagi: "Rob, Ellu, suhu nii ruttu lipud, millal lahekesi pulmi haffame tegema, oleme jo mõlemad pojdmehed?" seal oli Ellu ju oma talu ulje ees. Wana tädi ei tötanud oga mitte sellepärast, et chk wahest Matsile lohe palavalt teada anda, missugune rõõm teda ootab, ei, tädil ei tulnud seda meelegi, sest nüüd lui ta forra oma aßjaga nii langel joonel oli, et juba teadis, missugune wärw püsfestesse saab, nüüd tabbis ta sela seguni salojas Matsi eest pidado, et siis Matsi rõõm talvel seda juurem oleks.

Kõik asjatallitus läis täna tädi läes nagu lauldes. Üis fols kalm oli lõunatoit walmietatud ja fui peremees loju tuli ning perega laudas ietus, polnud tädil enam fauemalt püsi, ta sääslis tõdrusu pärast sõõgiloua õra leri.